

بررسی تأثیر متقابل صنعت بیمه و سرمایه‌گذاری خصوصی، آزمون علیّت (طی سال‌های ۷۷-۱۳۵۰)

● باقر لطف‌اله‌پور، فوق لیسانس اقتصاد

● وحید تقی نژاد عمران، عضو هیئت علمی دانشگاه مازندران

مقدمه:

صنعت بیمه به عنوان یکی از زیر بخش‌های اقتصادی از مقررات حاکم بر بخش خدمات تبعیت می‌کند که با فراهم کردن تسهیلات لازم، تداوم فعالیت در دیگر بخش‌ها را آسان می‌سازد. به عبارت دیگر امروزه صنعت بیمه یکی از تهاده‌های اقتصادی و مالی محسوب می‌شود که از یک طرف در تقویت بنیه اقتصادی و اجتماعی جامعه نقشی اساسی را دارد و از طرف دیگر با ایجاد اطمینان و امنیت و تشکیل پس‌اندازهای ملی، زمینه گسترش فعالیت‌های تولیدی و خدماتی را فراهم می‌کند.

با وجود اهمیت بیمه، متاسفانه هنوز این صنعت نتوانسته است نقش اساسی و مهمی را در اقتصاد و زندگی مردم ایران ایفا نماید. به طوری که بسیاری از سرمایه‌های مالی و جانی در معرض خطر درکشور ما از پوشش بیمه‌ای برخوردار نیستند.

صنعت بیمه از طریق ارایه خدمات بیمه‌ای و ایجاد پس‌اندازه‌ها در سطح کلان و حضور در بازار سرمایه موجب تقویت و تشکیل سرمایه در اقتصاد می‌شود. بدینه است با برداشتن محدودیت‌های سرمایه‌گذاری بابت حق بیمه‌های دریافتی صنعت بیمه، این صنعت می‌تواند علاوه بر خرید و فروش اوراق قرضه و تأمین مالی بانک‌ها، به طور مستقیم در سرمایه‌گذاری نقش داشته باشد. همچنین با گسترش سرمایه‌گذاری و تشکیل سرمایه شاهد رشد بیشتری در این صنعت خواهیم بود.

این مقاله سعی دارد با طراحی شاخص بیمه‌ای مناسب در سطح کلان عملکرد صنعت بیمه را در طی دوره زمانی ۱۳۷۷ - ۱۳۵۰ بررسی کند. همچنین با توجه به روند رو به رشد خصوصی‌سازی درکشور، این تحقیق در پی بررسی تأثیرات متقابل سرمایه‌گذاری بخش خصوصی و صنعت بیمه بر یکدیگر است.

بررسی عملکرد صنعت بیمه:

جهت تبیین جایگاه صنعت بیمه در ایران در مقایسه با سایر کشورها، جدول شماره (۱) نسبت حق بیمه دریافتی به تولید ناخالص داخلی چند کشور را برای سال‌های ۱۳۷۳، ۱۳۷۴ و ۱۳۷۵ نشان می‌دهد. همانطور که اطلاعات جدول گویای آن است، نسبت حق بیمه به تولید ناخالص داخلی در ژاپن و کره جنوبی تقریباً ۳۰ برابر نسبت مذکور در ایران بوده است. حتی در پاکستان نیز نسبت حق بیمه دریافتی به تولید ناخالص داخلی دو برابر نسبت حق بیمه دریافتی کشور ایران بوده است.

جدول مقایسه‌ای فوق حکایت از حضور اندک فعالیت‌های بیمه‌ای صنعت بیمه در اقتصاد ایران در مقایسه با دیگر کشورها دارد.

جدول شماره (۱) : حق بیمه دریافتی و نسبت حق بیمه به تولید ناخالص داخلی کشورهای پیشرفته و همتراز

نسبت حق بیمه به تولید ناخالص داخلی (درصد)			ارقام به میلیون ریال			کشور
۱۳۷۵	۱۳۷۴	۱۳۷۳	۱۳۷۵	۱۳۷۴	۱۳۷۳	
۱۲/۷۸	۱۲/۸۳	۱۲/۶۴	۶۳۷۲۵۶	۶۰۶۰۱۵	۵۴۷۳۶۰	ژاپن
۸/۶	۸/۵۷	۸/۹	۶۲۳۹۷۵	۵۹۴۱۹۵	۳۲۸۸۹۲	آمریکا
۱۰/۳۳	۱۱/۴۳	۱۱/۷۳	۱۲۷۹۰۴	۱۱۶۹۳۰	۱۰۸۹۶۹	انگلیس
۱۳/۱۶	۱۱/۸۲	۱۱/۶۱	۵۹۹۸۹	۴۵۱۸۱	۳۲۸۴۹	کره جنوبی
۲/۰۱	۱/۸۴	۱/۷۸	۶۰۲۶	۵۲۵۰	۴۶۵۲	هند
۰/۸۴	۰/۸۱	۱/۳۱	۱۳۷۶	۱۰۷۲	۱۵۳۳	ترکیه
۰/۸۱	۰/۸۴	۰/۸۸	۴۷۸	۴۳۱	۴۲۷	پاکستان
۰/۴۸	۰/۴	۰/۴	۵۰۷	۲۹۵	۲۳۱	ایران

مأخذ: فصلنامه‌های بیمه مرکزی ایران

تولید ناخالص داخلی به طور یکنواختی در حال افزایش بوده است، به طوری که در آخرین سال بررسی به بالاترین سطح خود ۰/۵۲٪ تولید ناخالص داخلی واقعی رسید. اگر چه این نسبت در مقایسه با کشورهای دیگر پایین می‌باشد و صنعت بیمه حضوری زیادی در فعالیت‌های اقتصادی کشور ندارد، اما این رشد تا حدودی امیدوار کننده است.

Time Path ۱

جمله نسبت حق بیمه دریافتی به تولید ناخالص داخلی و حق بیمه دریافتی سرانه را بررسی می‌نماییم. با توجه به اطلاعات جدول (۲) و نمودار (۱) درمی‌یابیم که نسبت حق بیمه دریافتی به تولید ناخالص داخلی از سال ۱۳۵۰ تا سال ۱۳۵۳ در حال افزایش بوده، اما از سال مذکور تا سال ۱۳۶۷ این نسبت به طور نوسانی در حال کاهش بوده است، به طوری که در سال ۱۳۶۷ به پایین‌ترین میزان خود در طول دوره مورد بررسی رسید. در بین سال‌های ۱۳۶۷ تا ۱۳۷۷ نسبت حق بیمه دریافتی به

از شاخص‌های مهم جهت بررسی عملکرد صنعت بیمه می‌توان به میزان و رشد حق بیمه دریافتی و نسبت حق بیمه دریافتی به تولید ناخالص داخلی، حق بیمه دریافتی سرانه و ضریب خسارت اشاره کرد. سه شاخص اول از جنبه جایگاه و گستره صنعت بیمه اهمیت دارد در حالی که شاخص آخر به جنبه کارآیی و اثربخش بودن صنعت بیمه باز می‌گردد. همواره در اقتصاد شاخص‌های نسبی، اطلاعات بهتری را به دست می‌دهند، به همین دلیل مسیر زمانی^(۱) دو متغیر از

جدول شماره (۲) : درصد نسبت حق بیمه دریافتی به تولید ناخالص داخلی

نسبت حق بیمه دریافتی به تولید ناخالص داخلی	سال	نسبت حق بیمه دریافتی به تولید ناخالص داخلی	سال	نسبت حق بیمه دریافتی به تولید ناخالص داخلی	سال	نسبت حق بیمه دریافتی به تولید ناخالص داخلی	سال
۰/۴۴	۱۳۷۴	۰/۲۷	۱۳۷۰	۰/۱۸	۱۳۶۶	۰/۲۹	۱۳۵۰
۰/۴۹	۱۳۷۵	۰/۳	۱۳۷۱	۰/۱۶	۱۳۶۷	۰/۵۱	۱۳۵۵
۰/۴۹	۱۳۷۶	۰/۴	۱۳۷۲	۰/۱۹	۱۳۶۸	۰/۳۵	۱۳۶۰
۰/۵۲	۱۳۷۷	۰/۴	۱۳۷۳	۰/۲۵	۱۳۶۹	۰/۲	۱۳۶۵

نمودار شماره (۱) فرآمد تسبیت حق بیمه دریافتی به آولین تاخته دادن

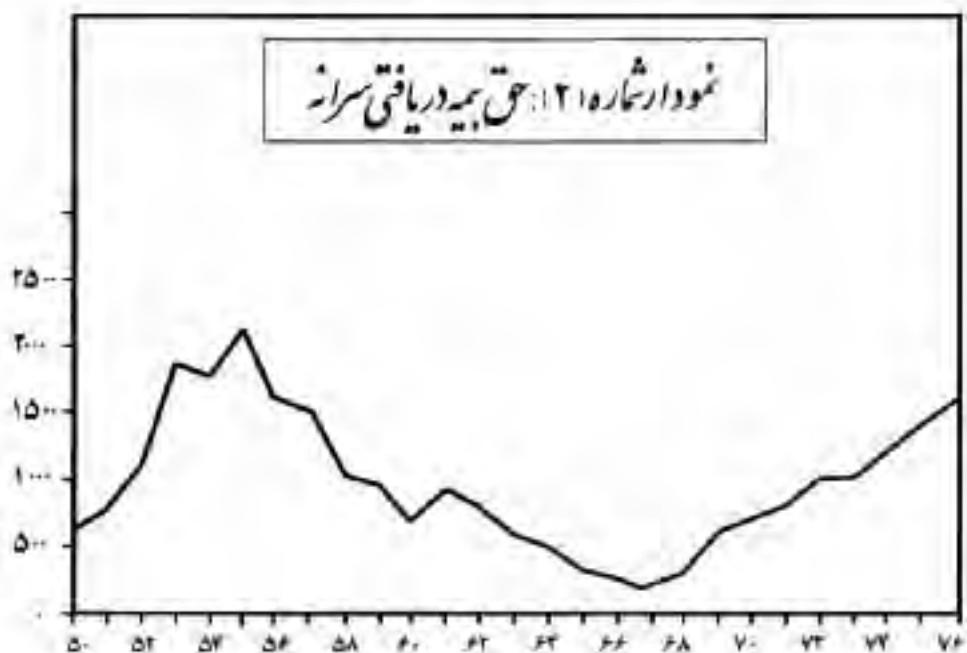
مأخذ: قصلنامهای بیمه مرکزی ایران و یا تکمیلی جمهوری اسلامی ایران

یافت و از سال ۱۳۶۷ تا آخرین سال مورد بررسی روندی سعودی داشت. در اینجا باید اشاره کرد با وجود اینکه رقم حق بیمه دریافتی سرانه در سال‌های اخیر زیاد نیست، اما رشد آن می‌تواند تا حدودی قابل ملاحظه باشد.

دارد. بالاترین میزان حق بیمه سرانه مربوط به سال ۱۳۵۵ می‌باشد که به طور متوسط به ازای هر فرد ایرانی ۲۰۵۱ ۰۵۱ ریال حق بیمه توسط صنعت بیمه دریافت گردید. این شاخص از سال مذکور تا سال ۱۳۶۷ به جز در سال ۱۳۶۱ به صورت مستمر کاهش داشته است.

جدول شماره (۳): حق بیمه دریافتی سرانه

سال	حق بیمه سرانه	سال	حق بیمه سرانه	سال	حق بیمه سرانه	سال	حق بیمه سرانه	سال	حق بیمه سرانه
۱۳۶۸	۱۳۷۴	۶۶۱	۱۳۷۰	۳۹۶	۱۳۶۶	۷۴۴	۱۳۵۰		
۱۳۶۹	۱۳۷۵	۷۵۳	۱۳۷۱	۳۱۹	۱۳۶۷	۲۰۵۱	۱۳۵۵		
۱۳۷۰	۱۳۷۶	۱۰۱۴	۱۳۷۲	۳۹۰	۱۳۶۸	۷۹۹	۱۳۶۰		
۱۳۷۱	۱۳۷۷	۱۰۰۵	۱۳۷۳	۵۵۵	۱۳۶۹	۴۴۶	۱۳۶۵		

مأخذ: قصلنامه های یحمه مركوزی ایران

خسارت به بیمه گذاران پرداخت شد. ضریب خسارت در دوره مورد بررسی به طور متوسط برابر با ۴۶ درصد حق بیمه دریافتی به صورت خسارت در دوره مورد بررسی به بیمه گذاران پرداخت شد.

میزان این نسبت مربوط به سال ۱۳۶۲ با ۲۷ درصد بوده است، یعنی خسارت پرداختی توسط صنعت بیمه در آن سال ۲۷ درصد حق بیمه دریافتی آنها را تشکیل می داد. بالاترین میزان این نسبت مربوط به سال ۱۳۷۵ با رقم ۷۵/۳۳ بوده است، یعنی ۷۵/۳۳ درصد حق بیمه دریافتی به صورت

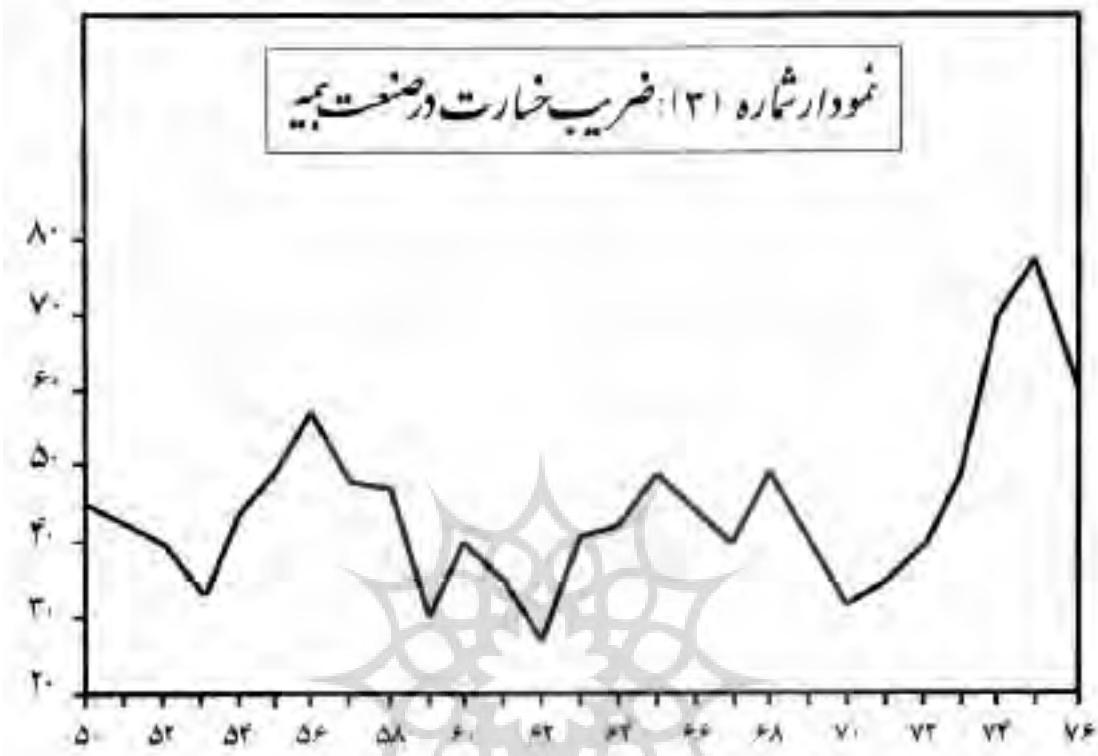
ضریب خسارت عبارتند از نسبت خسارت پرداختی به حق بیمه دریافتی، این ضریب یکی از شاخص های مهم در بررسی کارآیی صنعت بیمه می باشد.^(۱) اطلاعات جدول شماره (۴) و نمودار شماره (۳) بیان می کند ضریب مذکور در دوره مورد بررسی روندی نوسانی داشته است. پایین ترین

جدول شماره (۴): ضریب خسارت در صنعت بیمه

سال	ضریب خسارت	سال						
۱۳۷۴	۷۰/۶	۱۳۷۰	۳۰/۸	۱۳۷۰	۴۲/۲	۱۳۶۶	۴۴/۵	۱۳۵۰
۱۳۷۵	۷۵/۳۳	۱۳۷۱	۳۲/۱	۱۳۷۱	۴۰	۱۳۶۷	۴۷	۱۳۵۵
۱۳۷۶	۶۴/۵	۱۳۷۲	۳۶/۸۶	۱۳۷۲	۴۶	۱۳۶۸	۴۰/۳	۱۳۶۰
۱۳۷۷	۶۲	۱۳۷۳	۴۴/۷	۱۳۷۳	۳۶/۶	۱۳۶۹	۴۸/۲	۱۳۶۵

نمودار شماره (۳): ضریب خسارت در صنعت بیمه

نمودار شماره (۳): ضریب خسارت در صنعت بیمه

مأخذ: پیشین

ارایه مدل:

همانگونه که در مقدمه مقاله حاضر اشاره شد دو متغیر سرمایه‌گذاری بخش خصوصی و صنعت بیمه تأثیرات متقابل بر هم دارند، جهت بررسی این تأثیرات مدل زیر را در نظر می‌گیریم :

$$\Delta I_n = f(\Delta I, X_1, \dots) \quad (1)$$

$$\Delta I = g(\Delta I_n, y_j, \dots) \quad (2)$$

1- adhoc approach

خاص^(۱) ارایه شده است.

جدول شماره (۵) : میانگین و انحراف استاندارد متغیرهای مورد بررسی

متغیر	میانگین (درصد)	انحراف استاندارد
رشد سرمایه‌گذاری واقعی بخش خصوصی (GI)	۶/۵۲	۲۷/۶۳
رشد حق بیمه دریافتی واقعی (GIN)	۶/۸	۲۶/۶۱
تورم (INF)	۱۹/۴۶	۹/۸۳
رشد واردات واقعی (GM)	۳/۷۵	۲۵/۳۷
رشد نرخ بهره (IRATE)	۱۰/۶	۳/۴۵
رشد تولید ناخالص داخلی واقعی (GY)	۳/۳۷	۸/۵

ماخذ: به دست آمده توسط محققین

اطلاعات جدول مذکور نوسانی ترین رشد همانگونه که انتظار می‌رفت مربوط به رشد سرمایه‌گذاری بخش خصوصی بوده است.

۶/۸ درصد بوده است. در این دوره به طور میانگین در اقتصاد ۱۹/۴۶ درصد تورم پدیدار شد، در حالی که رشد تولید ناخالص داخلی ۳/۳۷ بوده است. با توجه به

باتوجه به داده‌های جدول شماره (۵) میانگین رشد سرمایه‌گذاری بخش خصوصی و رشد حق بیمه دریافتی به ترتیب در دوره مورد بررسی برابر با ۶/۵۲ و

جدول شماره (۶) : ضریب ارتباط بین متغیرها

متغیر	رشد سرمایه‌گذاری واقعی بخش خصوصی	رشد حق بیمه دریافتی واقعی
رشد حق بیمه دریافتی واقعی	۰/۱۴	۱
رشد سرمایه‌گذاری واقعی بخش خصوصی	۱	۰/۱۴
رشد تولید ناخالص داخلی واقعی	۰/۵۲	۰/۶۱
رشد واردات واقعی	۰/۶۹	۰/۴۷
تورم	-۰/۱	-۰/۱
نرخ بهره	-۰/۰۶۶	۰/۳

ماخذ: به دست آمده توسط محققین

بخش خصوصی اثر مثبت می‌گذارد. همچنین متغیر سرمایه‌گذاری بخش خصوصی ارتباط منفی با نرخ بهره و تورم دارد که این ارتباط چندان قوی نیست.

رشد واردات دارد. البته در اینجا باید اشاره کرد که سهم عمدہ‌ای از واردات کشور را واردات کالاهای واسطه‌ای و سرمایه‌ای تشکیل می‌دهد که روی سرمایه‌گذاری

براساس اطلاعات جدول شماره (۶) پی می‌بریم که متغیر رشد سرمایه‌گذاری بخش خصوصی رابطه مثبت با رشد حق بیمه دریافتی، رشد تولید ناخالص داخلی و

تغییر متغیر دیگر است، برای این منظور از آزمون علیت^(۱) استفاده گردیده و نتایج آزمون در جدول شماره (۷) خلاصه شده است.

1- Causality test

بهره دارد. در مقابل، رشد حق بیمه دریافتی رابطه غیر مستقیمی را با نرخ تورم نشان می‌دهد.

همانطور که گفته شد متغیرهای سرمایه‌گذاری بخش خصوصی و صنعت بیمه می‌تواند بر هم تأثیر بگذارد اما به طور دقیق نمی‌دانیم که کدام متغیر علت

همانگونه که انتظار می‌رفت نرخ بهره به دلیل اینکه به طور رقابتی توسط بانک‌ها تعیین نمی‌شود، اثر معنی داری روی رشد سرمایه‌گذاری در بخش خصوصی ندارد. از طرف دیگر رشد حق بیمه دریافتی رابطه مستقیمی با رشد سرمایه‌گذاری بخش خصوصی، رشد تولید، رشد واردات و نرخ

جدول شماره (۷): نتایج آزمون علیت

متغیرها	C	GI (-1)	GI (-2)	GIN (-1)	R	DW
GI	۶/۵۳ (۱/۱)	۰/۰۴ (۰/۱۹)	-۰/۱۵ (۰/۷۳)	—	۰/۰۲	۲
GI	۲/۱۱ (۰/۴۵)	-۰/۰۴ (-۰/۲۵)	-۰/۲۳ (-۱/۴۸)	۰/۷۴ (۴/۰۹)	۰/۴۶	۲/۴

متغیرها	C	GIN(-1)	GIN(-2)	GI(-1)	R	DW
GIN	۳/۷۴ (۰/۷۶)	۰/۲۴ (۱/۱۹)	۰/۲۳ (۱/۱۶)	—	۰/۱۵	۱/۸۹
GI	۳/۸۶ (۰/۷۷)	۰/۲۳ (۱/۱۴)	۰/۲۸ (۱/۰۷)	-۰/۰۶ (-۰/۲۸)	۰/۱۵	۱/۸۶

سرمایه و سرمایه‌گذاری‌های کلان داشته باشد. اما عکس آن تأیید نشد. این نتیجه به گونه‌ای دیگر به این نکته توجه دارد که رشد و اصلاح ساختار صنعت بیمه در جهت بهبود و رونق آن می‌تواند موجب تقویت سرمایه‌گذاری بخش خصوصی شده و در توسعه اقتصادی کشور نقش مؤثری را ایفا نماید. همانطور که اشاره شد نتایج آزمون

سرمایه‌گذاری از نظر آماری معنی دار نیست. بنابراین می‌توان گفت باتوجه به بررسی انجام گرفته در این تحقیق، رشد حق بیمه دریافتی را می‌توان به عنوان یک متغیر مؤثر بر رشد سرمایه‌گذاری بخش خصوصی در نظر گرفت که در این صورت صنعت بیمه علاوه بر اینکه به سرمایه‌دار اطمینان و امنیت سرمایه‌گذاری می‌دهد خودش می‌تواند حضور مستمر و مستقیمی در بازار

همانگونه که اطلاعات جدول شماره ۸ نشان می‌دهد با افزودن متغیر رشد حق بیمه دریافتی به عنوان متغیر مستقل، به رابطه رشد سرمایه‌گذاری واقعی بخش خصوصی ضریب متغیر رشد حق بیمه به لحاظ آماری معنی دار می‌باشد، در حالی که اگر متغیر رشد سرمایه‌گذاری واقعی بخش خصوصی را به عنوان متغیر مستقل به رابطه رشد حق بیمه دریافتی وارد کنیم، ضریب متغیر رشد

آن تأیید نشد . به همین دلیل تنها رابطه شماره (۲) در اینجا برآورده است. برای این منظور مدل خطی زیر طراحی شد.

اشاره شد، نتایج آزمون علیت نشان داد، رشد حق بیمه دریافتی به عنوان یک متغیر توضیحی می تواند بر رشد سرمایه‌گذاری بخش خصوصی اثر داشته باشد. اما عکس

علیت نشان داد که رشد حق بیمه دریافتی به عنوان یک متغیر توضیحی می تواند بر رشد سرمایه‌گذاری بخش خصوصی اثر داشته باشد. اما عکس آن تأیید نشد. همان‌طور که

(۳)

$$GI_t = \alpha_0 + \alpha_1 GIN_t + \alpha_2 Gy_t + \alpha_3 GM_t + \alpha_4 INF_t + \varepsilon_t$$

نتایج برآورده رابطه (۳) در جدول (۸) آورده شده است.

جدول شماره (۸): نتایج برآورده رابطه (۳)

متغیر	C	GIN (-1)	GI	IRATE	D (GM)	R	DW
GI _t	۱۵/۷ (۱/۲۶)	۰/۶۴ (۳/۴۵)	۰/۸۶ (۱/۶۸)	-۱/۴۹ (-۱/۳۴)	۰/۲۷ (۱/۹۵)	۰/۵۹	۲/۰۷

سرمایه‌گذار واقعی بخش خصوصی و رشد حق بیمه دریافتی واقعی نشان داد متغیر رشد حق بیمه دریافتی به عنوان یک متغیر توضیحی بر رشد سرمایه‌گذاری بخش خصوصی اثر دارد، اما عکس آن تأیید نشد. *

برآورد منابع رشد سرمایه‌گذاری واقعی بخش خصوصی در دوره مورد بررسی نشان می دهد که متغیر نرخ رشد حق بیمه دریافتی واقعی تأثیر مثبت و معنی داری روی رشد سرمایه‌گذاری واقعی بخش خصوصی دارد. این امر بیانگر اهمیت صنعت بیمه و نقش موثر آن در تشکیل سرمایه و رشد اقتصادی دارد.

پاورقی :

۱- باقر لطف‌الله‌پور، بررسی نقش متغیرهای کلان اقتصادی بر رشد صنعت بیمه کشور، پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه آزاد اسلامی، ۱۳۷۹

دولتی بودن صنعت بیمه که موجب غیررقابتی شدن این صنعت در اقتصاد می‌گردد، از طرف دیگر دانست.

* با وجود آنکه صنعت بیمه نتوانسته جایگاه مناسب خود را در کشور پیدا کند. اما رشد شاخص‌های بیمه‌ای در سطح کلان از جمله نسبت حق بیمه دریافتی به تولید ناخالص داخلی و حقوقی بیمه سرانه حکایت از وضعیت بهتر در آینده دارد.

* از شاخص‌های مهم برای بررسی کارایی صنعت بیمه ضریب خسارت می‌باشد.

براساس بررسی حاضر مشخص شد که ضریب مذکور در دوره مورد بررسی (۱۳۵۰-۱۳۷۷) برابر ۰/۴۳ بوده است، یعنی ۴۳ درصد حق بیمه دریافتی توسط صنعت بیمه به صورت خسارت به بیمه‌گذاران پرداخت شد.

* آزمون علیت بین متغیرهای نرخ رشد

نتایج برآورده نشان می دهد که متغیر رشد حق بیمه دریافتی با یک دوره تأخیر، اثر مثبت و معنی داری روی رشد سرمایه‌گذاری بخش خصوصی دارد. به طوری که با افزایش یک درصد در نرخ رشد حق بیمه دریافتی، رشد سرمایه‌گذاری بخش خصوصی به میزان ۰/۵۵ افزایش می‌یابد. همچنین به جز نرخ بهره دیگر متغیرهای در نظر گرفته شده اثر معنی داری روی رشد سرمایه‌گذاری بخش خصوصی دارند.

نتیجه‌گیری:

* نتایج بررسی نشان می دهد که صنعت بیمه در ایران در مقایسه کشورهای توسعه یافته و در حال توسعه همتراز از جایگاه مناسبی برخوردار نیست. این امر را می توان به پایین بودن فرهنگ بیمه‌ای از یک طرف و